

NA ROBU PREŽIVETJA ALI POPULACIJSKA POLITIKA (iz knjige Nevidni ljudje)

Vladimir Gajšek

V obrobništvu se kaže tudi temna stran populacijske politike.

Znano je, da je kvantifikacija pripeljala do posplošenih razmer prebivalstev ali "ljudskih množic", ki so bile, so in bojo tudi v prihodnosti prisiljene živeti kot - ljudstvo. Tako imenovana optimalizacija populacije predvideva v državnih ustrojih le ženske - rodilne stroje in očete - priveske teh strojev, še zlasti v obdobju poobčene [feminizacije](#).

Izza populacijske politike se perfidno prikriva tako imenovano socialno delo kot nadzor nad starši preko otrok in po socialnem statusu v povprečju. Obrobnost družbe se kaže torej v populacijsko političnem pomenu zlasti po ukrepih socialne politike, primeroma z nadziranjem staršev in njihovega statusa po otroškem dodatku.

Tudi delo zdravstvenih domov, otroških dispanzerjev je sredstvo socialnega razlikovanja v populacijski politiki in z njo - kajti tam, kjer ni potrjena slovenska zdravstvena izkaznica staršev, je otrok prepuščen le plačevanju zdravniškega pregleda, zdravlil ali celo zdravniške oskrbe. Zlasti slovenska družba je znana po ostrih ukrepih populacijske politike, ko si prizadeva z zdravstvom, da se ukine zdravstvena pomoč revnim otrokom ali otrokom staršev, ki nimajo potrjene zdravstvene izkaznice. [Samouničevalni](#) gon populacijske politike v Sloveniji je strahotni prikaz razmer na socialnem obrobju, čeprav o tem uradna poročila nočejo nič vedeti, ker je socialno in medicinsko uradništvo povsem brezbrizno, zlasti primeroma v Ljubljani.

Po drugi plati se propagira javno in po javnih sredstvih obveščanja kondome in kontracepcijska sredstva tako očitno, da že deklice in dečki poznajo učinkovanje, s katerimi naj bi bila stereotipno preprečena slovenska nadaljnja družina ter slovenska populacija. S tem pa se daje tudi zaradi golega spolnega in zaščitenežga užitka po drugi plati prednost splavu, celo več, v resnici je del ženske populacije podvržen [abortusu](#) tako ali drugače po rafiniranih ter prepričevalnih sredstvih populacijske politike. Za razliko od razvitih držav, ki so poskušale v imenu materialne blaginje uravnati tudi družinsko politiko ter populacijsko politiko tako, da bi kontracepcijska primešali primeroma v pitno vodo v javnih vodovodih, če omenim le enega od "ustreznih" populacijsko političnih ukrepov, se v Sloveniji razširja docela obrobniško mnenje, da je dovolj za družino že en otrok, največ dva. Tako je tretji abortiran... Res pa je, da se je dejansko znižala smrtnost dojenčkov in da so razmere v porodnišnicah - ljubljanska porodnišnica se je v času komunizma imenovala Center za človeško reprodukcijo - bolj klinične kot pred 100 leti, je pa tudi urejeno, da naj ne bi matere rojevale doma, s čimer je okrnjeno babištvo. In ker gre očitno slovensko za zmanjševanje števila prebivalstva in za zmanjševanje števila rojstev, so gospodarska in politična sredstva populacijske politike uradno celo navidezno "pravna", čeprav oporekajo temeljnim človekovim pravicam in svoboščinam.